

2.2 - Balkongscenen

Romeo ser opp på Julies balkong, utenfor hennes rom

ROMEO *kommer fram*

Den ler av arr, som aldri fikk et sår.

Men sshhh det er et lys i vinduet?
Det gryr i øst, og Julie er solen.
Stig, vakre sol, og drep den iltre månen,
som alt er gustenblek og syk av sorg
fordi hun overstråles av din skjønnhet.
Sky månens tjeneste, hun er sjalu
og vestalinnedrakten er sykt grønn,
kun kledelig for naut. Så kast den av.

Julie viser seg.

Der er hun jo, min elskede, der oppe!
Å, hvis hun bare visste!
Se som hun hviler kinnet sitt i hånden.
Tenk om jeg var en hanske på den hånden,
så fikk jeg ta på kinnet!

JULIE

Uff.

Å Romeo, Romeo, hvorfor er du Romeo?
Fornekt din far, si fra deg navnet ditt
og vil du ikke, si du elsker meg,
så er jeg ikke mer en Capulet.
Det er jo bare navnet som er fiendens.
Du er deg selv, og ingen Montague.
En Montague? Det er jo verken hånd,
fot eller arm, ihvertfall ikke ansikt -
nei, ingen kroppsdell. Kun et annet navn!
Hva er et navn? En blomst vi kaller rose
vil duften like søtt med andre navn.
Og hvis han ikke ble kalt Romeo
var Romeo fremdeles fullkommen.
Rist av deg navnet, Romeo, det er
deg uvedkommende, i stedet kan du
ta hele meg.

ROMEO

Jeg tar deg på ditt ord.
Kall meg din elskede, så er jeg døpt på ny
og jeg blir aldri Romeo igjen.

JULIE

Før øret mitt har drukket hundre ord

fra din munn, kjenner jeg deg alt. Du er Romeo, ikke sant, en Montague?

ROMEO

Hvis du misliker det, er jeg det ikke.

JULIE

Men hvordan kom du hit og hvorfor kom du? Vår hagemur er høy å klatre over, og dette stedet blir din sikre død hvis du blir oppdaget av min familie.

Romeo klatrer opp til Julie

ROMEO

På kjærlighetens vinger fløy jeg over, for ingen steinmur stenger kjærligheten og kjærligheten, den gjør alt den makter - så din familie skremmer ikke meg.

JULIE

Hvis de får øye på deg, dreper de deg.

ROMEO

Men blikket ditt kan såre mer enn tyve av deres sverd. Hvis du ser mildt på meg vil blikket ditt beskytte meg mot dem.

JULIE

Hvem viste veien til balkongen min?

ROMEO

Jeg fulgte bare kjærligheten hit. Jeg er nok ingen los, men om du sto på verdens største havs fjerneste kyst, så tok jeg turen for å hente skatten.

JULIE

Du elsker meg? Jeg vet du vil si ja, og jeg vil tro deg. Men den som sverger hellig, kan alltid sverge falsk. Jupiter ler av elskovsløfter, sies det. Men du, som elsker meg, kan si det som det er, og hvis du syns du får meg altfor lett, gjør jeg meg hard og kald og svarer nei, så du må flørte mer - men ellers ikke. Jeg vet jeg burde holdt litt mer igjen, men det du overhørte før jeg så deg, det kom fra hjertet. Kan du tilgi meg min åpenhet, for det var ikke dårlig moral som denne natten la for dagen.

ROMEO

Jeg sverger ved sølvskimmeret som månen
velsigner disse tretoppene med -

JULIE

Nei, ikke ta den lunefulle månen
til vitne om din kjærlighet, for den
gjør kjærligheten like lunefull.

ROMEO

Hva skal jeg sverge ved?

JULIE

Ved ingenting,
og hvis du absolutt vil, ved deg selv,
for det er deg alene jeg forguder,
deg tror jeg på.

ROMEO

Fra dypet av mitt hjerte -

JULIE

Lov ingenting. Jeg elsker stemmen din,
men elsker ingen avtaler i natt.
Vi går for fort fram, tankeløst og brått,

ROMEO

Forlater du meg helt utilfredsstilt?

JULIE

Men hvordan tilfredsstille deg i natt?

ROMEO

Du lover at du elsker meg, som jeg deg.

JULIE

Det løftet fikk du før du ba om det,
nå vil jeg helst at du har det til gode.

ROMEO

Hva? Tar du det tilbake? Hvorfor det?

JULIE

Så jeg kan love deg det én gang til.
Selv vil jeg bare ha det jeg alt har.
Jeg øser av en gavmildhet som havet,
så dyp er kjærligheten; gir jeg mer,
så får jeg mer igjen, for det er bunnløst.
Jeg hører noe. Elsker deg, adjø.